

Dosarul nr. 2ra-315/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (jud. Al. Arhip)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iuri Sorochin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva Societății Comerciale „Cvantid” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Iuri Sorochin și de Societatea Comercială „Cvantid” Societate cu Răspundere Limitată și a fost menținută hotărârea din 17 martie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 12 ianuarie 2016 Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Cvantid” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea sumei de 9400 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 02 august 2012 a fost încheiat contractul nr.1526, potrivit căruia Iuri Sorochin a achitat suma de 9400 de lei, iar societatea pârâtă urma să execute și să transmită lucrări de fabricare și instalare a roletelor model „PA-77”.

Pârâtul a executat lucrările, însă nu le-a transmis beneficiarului în baza actului de predare-primire, în modul prevăzut de contract și de art. 21 alin. (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

A susținut că la data de 03 decembrie 2015, reclamantul a depus o pretenție în adresa SC „Cvantid” SRL întru soluționarea litigiului. Deși, pretenția a fost recepționată de destinatar la data de 04 decembrie 2015, aceasta a rămas fără răspuns.

De asemenea, reieșind din faptul că, societatea pârâtă nu a înlăturat neajunsurile identificate în termenul legal a apreciat că, acesta se eschivează de la executarea obligațiilor.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 10 alin. (9), 14 alin (10²), 16 (11), 18 alin. (13), 21 alin. (16) și art. 31 alin. (26) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

În cadrul ședinței de judecată din 04 martie 2016, Iuri Sorochin a depus cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat încasarea penalității conform art. 32 alin. (27) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, pentru perioada cuprinsă între 04 decembrie 2015 - 04 martie 2016 (92 zile), în sumă totală de 43240 de lei.

Prin hotărârea din 17 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost respinsă acțiunea depusă de Iuri Sorochin ca fiind neîntemeiată. A fost încasată din contul lui Iuri Sorochin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1579, 20 de lei. A fost încasată din contul lui Iuri Sorochin în beneficiul SC „Cvantid” SRL suma de 5000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică și suma de 1820 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 15 aprilie 2020 prin poșta electronică, apelantul Iuri Sorochin, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central din 17 martie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată (f.d.201-202, vol.I).

La fel, nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 16 aprilie 2020 prin poșta electronică, apelanta SC „Cvantid” SRL în persoana administratorului Irina Kușnir, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul central din 17 martie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasat de la Iuri Sorochin în beneficiul SC „Cvantid” SRL suma de 9000 de lei cu titlu de asistență juridică, iar în rest hotărârea să fie menținută (f.d.203-205, Vol.I).

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de către Iuri Sorochin și SC „Cvantid” SRL și a fost menținută hotărârea din 17 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 1, 10 alin. (4) și (5), 13 alin. (1) și (3), din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003 și art. 14 alin. (1), (2) Codul civil și a stabilit că instanța de fond just a constatat că executarea în mod corespunzător a obligației cu privire la întocmirea Actului de primire-predare a lucrărilor de către SC „Cvantid” SRL generează începerea curgerii termenului de garanție al produsului și lucrărilor prevăzute prin contractul nr.1526 din 02 august 2012 din data executării efective a acestora – 09 august 2012. Așa cum părțile au convenit asupra unui termen de garanție de 1 an, rezultă că acesta a expirat la data de 09 august 2013.

Din aceste considerente, Colegiul instanței de apel a conchis că instanța de fond just a respins ca neîntemeiată, pretenția lui Iuri Sorochin cu privire la încasarea sumei de 9400 de lei cu titlu de prejudiciu, or, SC „Cvantid” SRL nu este ținută de obligația de remediere a defecțiunilor invocate de către reclamant în condiții de garanție contractuală sau legală.

Colegiul instanței de apel a remarcat și faptul că referitor la preținsele defecțiuni invocate de către Iuri Sorochin pe parcursul examinării cauzei, acestea nu au fost posibile de a fi stabilite, întrucât încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 mai 2016 s-a remis fără executare, din motive imputabile reclamantului, și anume neprezentarea reclamantului-apelant la obiectul din s. Goianu Nou, str. V. Alecsandri, 33.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prima instanță corect s-a bazat pe Actul privind deservirea tehnică din 04 decembrie 2015, prezentat de SC „Cvantid” SRL, prin care s-a constatat că, partea superioară a produsului a fost înlocuită cu piese aparținând altui producător, ceea ce a dus la modificarea parametrilor tehnici. A fost înlocuit și ansamblul electric cu un sistem de direcționare radio al altui producător. S-a concluzionat că, schimbarea sistemului a dus la modificarea parametrilor tehnici (f.d.37, Vol.I).

Din acest punct de vedere, instanța de apel a conchis că prima instanță temeinic a motivat că în prezenta speță reclamantul nu a demonstrat faptul lezării drepturilor sale de consumator, consecința a căruia fapt nici dreptul pretins de reparare a prejudiciului nu poate fi admis.

Totodată, cu referire la prevederile art. 602 alin. (1) și (2), 624 alin. (1), 626 din Codul civil și art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, instanța de apel a relevat că instanța de fond, just a conchis că între faptul încălcării condițiilor contractului și calcularea, încasarea penalității există un raport de cauză-efect indisolubil. Astfel, calcularea penalității nu poate începe să curgă, atât timp cât nu există o încălcare a contractului din partea prestatorului. Prin urmare, lipsește motivul de fapt întru calcularea și încasarea penalității din contul SC „Cvantid” SRL în beneficiul lui Iuri Sorochin în temeiul contractului nr.1526 din 02 august 2012, deoarece societatea pârâtă nu a admis încălcarea termenelor prevăzute la art.18 (13) alin.(1) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003 și, implicit, nici a unei încălcări a clauzelor contractuale.

La fel, Colegiul instanței de apel a remarcat, că instanța de fond, reținând prevederile art. 82, 94, 96, 98 CPC, just a dispus spre încasare din contul lui Iuri Sorochin în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1579,20 de lei, și în beneficiul SC „Cvantid” SRL suma de 5000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică și suma de 1820 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

La 14 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Iuri Sorochin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe pe motiv că la emiterea acestora, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, nu au dat apreciere corespunzătoare probelor administrate la actele cauzei și nu s-au pronunțat asupra tuturor pretențiilor invocate de către Iuri Sorochin.

Prin notificarea din 26 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la

data primirii acesteia, însă la 15 februarie 2021 recursul expedit a fost returnat instanței de recurs cu mențiunea „nereclamat”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020 a fost expedită părților prin intermediul adresei electronice la 20 noiembrie 2020.

Astfel, recursul declarat la 14 decembrie 2020 de către Iuri Sorochin este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iuri Sorochin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Iuri Sorochin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Iuri Sorochin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru